

4. Overvejelser om opfølgning af lovændringen

For i videst muligt omfang at undgå, at der kan opstå tvivl om, hvilken status en beboelses-ejendom i et sommerhusområde har, og derved om den lovlige anvendelse af ejendommen, anses det for væsentligt, at oplysning herom er så let tilgængelig som muligt.

Sommerhusudvalget har foreslået, at det generelle oplysningsgrundlag vedrørende ulovlig helårsbeboelse i sommerhusområder forbedres gennem en tilføjelse til registreringen i bygnings- og boligregisteret (BBR). Udvalget har peget på, at de ellers ret væsentlige udgifter ved registerførelserne kan begrænses til kun at omfatte udgifterne til indkodningen (og den løbende ajourføring), ved at den nødvendige gennemgang af anvendelsen af sommerhusene i sommerhusområderne foretages af kommunerne i forbindelse med gennemførelsen af overgangsordningen, jfr. lovforslagets § 3.

Det er således tanken, at registeret i fremtiden skal angive generel zonestatus for sommerhuse og eventuel lovlig helårsanvendelse.

Ved en sådan tilføjelse til BBR, der i forvejen principielt registrerer en bygnings faktiske anvendelse, vil hverken myndigheder eller ejere af ejendomme i sommerhusområder kunne være i tvivl om ejendommens status.

Man anser det for ønskeligt, at kommunen ved ejendomsværdipåtegning på skøder vedrørende sommerhuse påstempler oplysning om, at ejendommen kun må benyttes som sommerhus.

I forbindelse med berigtigelse af ejendomserhvervelser indhentes bl.a. oplysninger fra kommunen om ejendommen. Til det brug har Kommunernes Landsforening og Advokatrådet udarbejdet et standardspørgeskema om ejendomsoplysninger, der bl.a. indeholder en rubrik om ejendommens zonestatus. Man anser det for hensigtsmæssigt, om denne rubrik blev suppleret med en rubrik om ejendommens lovlige anvendelse.

Endvidere finder man, at kommunerne ved modtagelse af tilmelding til folkeregistret om indflytning i et sommerhus bør gøre opmærksom på, at det er ulovligt og strafbart ifølge sommerhusloven at benytte sommerhuset som fast bopæl i tiden 1. oktober – 31. marts.

Herudover skal der naturligvis i forbindelse med lovens ikrafttræden ske en omfattende information, jfr. nedenfor.

5. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

1. Amtskommuner og kommuner

Amtsrådsforeningen i Danmark, Hovedstadsrådet og Kommunernes Landsforening har oplyst, at den administrative merbelastning af de berørte kommuner, herunder ved indsamling og registrering af de nødvendige oplysninger, vil kunne indgå i den almindelige prioritering af kommunernes opgaver uden at nødvendiggøre ansættelse af yderligere personale.

I forbindelse med lovens ikrafttræden er det nødvendigt, at kommunerne ved annoncering gennem pressen oplyser dem, der uden tilladelse bor hele året i sommerhusområderne, om overgangsordningen og konsekvenserne ved ikke at indsende ansøgningen om dispensation inden den fastsatte frist. Udgifterne til en annoncering må for den enkelte kommune antages at udgøre højst 20 – 25.000 kr. alt afhængigt af pressedækning og annoncepriser i det pågældende område.

2. Staten

Miljøankenævnet

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 3, henlægges den endelige afgørelse af dispensationssagerne efter §§ 7 a, 7 b og lovforslagets § 3, til miljøankenævnet.

Miljøankenævnet er i forvejen tillagt kompetence inden for miljøstyrelsens, fredningsstyrelsens og planstyrelsens lovområder.

Inden for miljøstyrelsens og fredningsstyrelsens områder forberedes sagerne til miljøankenævnets afgørelse af nævnets sekretariat, bestående af 2 AC'er og 3 HK'er.

Ved lov nr. 159 af 6. maj 1980 om ændring af lov om by- og landzoner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 300 af 23. juni 1980 fik nævnet tillagt den endelige afgørelse af sager efter by- og landzonenloven. Da det skønnedes, at sagsantallet for nævnet herved ville blive udvidet meget betydeligt, etableredes en ordning, hvorefter planstyrelsen kom til at fungere som sekretariat for nævnet i zonelovssager. En lignende ordning tænkes gennemført til behandlingen af sager efter sommerhusloven.

Erfaringerne med zonelovssagerne viser, at der til trods for, at planstyrelsen fungerer som sekretariat, er en vis sagsbehandling i miljøankenævnets eget sekretariat.

Forslaget om, at den endelige afgørelse af sager om dispensation til helårsbeboelse efter sommerhusloven henlægges til miljøankenævnet, vil – i hvert fald i en overgangsperiode – medføre et ikke ubetydeligt merarbejde. Der vil på samme måde som for zonelovssagernes vedkommende blive tale om en vis sagsbehandling i forbindelse hermed. På